

581.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
I MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 sierpnia 1933 r.

w sprawie taryfy do obliczenia opłaty ryczałtowej
w postępowaniu sporno-administracyjnym.

Na podstawie § 106 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zb. u. pr. str. 195) w brzmieniu ustawy z dnia 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 145) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę ryczałtową, którą pobiera się na zasadzie § 106 i 107 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju, oblicza się podług wartości przedmiotu sporu; opłata ta wynosi przed Wojewódzkimi Sądami Administracyjnymi (z uwzględnieniem postanowień §§ 2, 3 i 4):

do	20 zł			wartości	1 zł
ponad	20 „	do	40 zł	„	2 „
„	40 „	„	80 „	„	4 „
„	80 „	„	120 „	„	6 „
„	120 „	„	160 „	„	8 „
„	160 „	„	200 „	„	10 „
„	200 „	„	280 „	„	12 „
„	280 „	„	360 „	„	14 „
„	360 „	„	440 „	„	16 „
„	440 „	„	520 „	„	18 „
„	520 „	„	600 „	„	20 „
„	600 „	„	720 „	„	22 „
„	720 „	„	840 „	„	24 „
„	840 „	„	960 „	„	26 „
„	960 „	„	1000 „	„	28 „
„	1000 „	„	1200 „	„	30 „
„	1200 „	„	1360 „	„	32 „
„	1360 „	„	1520 „	„	34 „
„	1520 „	„	1680 „	„	36 „
„	1680 „	„	1840 „	„	38 „
„	1840 „	„	2000 „	„	40 „
„	2000 „	„	2200 „	„	42 „
„	2200 „	„	2400 „	„	44 „
„	2400 „	„	2600 „	„	46 „
„	2600 „	„	2800 „	„	48 „
„	2800 „	„	3000 „	„	50 „
„	3000 „	„	3400 „	„	52 „
„	3400 „	„	3800 „	„	54 „
„	3800 „	„	4200 „	„	56 „
„	4200 „	„	4600 „	„	58 „
„	4600 „	„	5000 „	„	60 „
„	5000 „	„	5800 „	„	62 „
„	5800 „	„	6600 „	„	64 „
„	6600 „	„	7400 „	„	66 „
„	7400 „	„	8200 „	„	68 „
„	8200 „	„	9000 „	„	70 „
„	9000 zł	wzrasta	opłata po 2 zł od		
			każdych		
			dalszych 1500 zł.		

Przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym oblicza się opłaty w podwójnej wysokości, zaś przed wydziałami powiatowymi i miejskimi jako sądami administracyjnymi w połowie wysokości,

ustalonej dla Wojewódzkich Sądów Administracyjnych.

Najwyższą wysokość opłaty ryczałtowej (§§ 2, 3, 4) ogranicza się w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym do kwoty 300 zł, przed Wojewódzkimi Sądami Administracyjnymi do kwoty 150 zł, zaś przed wydziałami powiatowymi i miejskimi do kwoty 75 zł.

§ 2. Stawki ustalone § 1 zmniejsza się do połowy, jeżeli wydano orzeczenie na podstawie przyznania, albo sprawę załatwiono ugodą, albo cofnięciem skargi, wniosku o ustną rozprawę lub środka prawnego, albo jeżeli rozstrzygnięcie nastąpiło bez poprzedniej ustnej rozprawy.

W razie żądania ustnej rozprawy po wydaniu rezolucji przewodniczącego zalicza się wymierzoną poprzednio połowę opłaty ryczałtowej na poczet opłaty, która ma być wymierzona po rozprawie, jeżeli strona przegrywająca w obu wypadkach jest ta sama. W razie zaś żądania rozprawy bez oczywistej podstawy może sąd nałożyć na stronę żądającą rozprawy i spór przegrywającą, oprócz poprzednio nałożonej połowy opłaty ryczałtowej, jeszcze całą.

§ 3. Jeżeli warunki § 2 zachodzą tylko odnośnie do części przedmiotu sporu, oblicza się dla tej części i dla reszty przedmiotu stawki oddzielnie, razem jednak w kwocie nie wyższej od stawki, obliczonej dla całości przedmiotu sporu według § 1.

§ 4. Jeżeli zarządono i przeprowadzono postępowanie dowodowe, pobiera się dodatkowo stosownie do wartości przedmiotu połowę stawki, obliczonej według § 1 i 3.

§ 5. Wartość przedmiotu sporu ustala się na zasadzie przepisów §§ 6 i 7 w wyroku ostatecznym (§ 103 ust. 2 ustawy o ogólnym zarządzie kraju), zaś w wypadkach, gdy takiego wyroku nie wydano — w uchwale ustalającej (§ 108 powołanej ustawy) ewentualnie w osobnej uchwale sądu, który orzeka w sprawie. W wypadkach wątpliwych i przy przedmiotach, które nie dają się oszacować na wartość pieniężną, zarządzić można dla tego ustalenia oświadczenie się stron, a w razie potrzeby także przeprowadzenie dowodu.

§ 6. Wartość przedmiotu sporu ustala się według wartości kapitału i zaległych użytków, jeżeli do tego zmierza wniosek pierwotny lub uzupełniony, również jeśli z urzędu przyznano użytki.

Czasokres, do którego liczy się zaległe użytki, ustala się od dnia wniesienia skargi, a w wypadkach, gdy zarządono jej uzupełnienie, od dnia wniesienia skargi uzupełnionej. Zamiast skargi miarodajnym jest w wypadkach § 69 ustawy o ogólnym zarządzie kraju wniosek o ustną rozprawę w postępowaniu administracyjno - spornem.

Od zaliczenia wyłącza się:

a) użytki, które powstały dopiero w toku postępowania sporno - administracyjnego,

b) szkody i koszty, tudzież zmiany w przedmiocie sporu, które powstały w toku postępowania sporno - administracyjnego.

Przy wniesieniu środka prawnego wyłącza się od zaliczenia to, co w tym czasie między stronami już nie jest spornem.

Wartość prawa do powtarzających się użytków lub świadczeń oblicza się według wartości jednorocznego poboru, a mianowicie na kwotę 12½-krotną, jeżeli pobór w przyszłości ma ustać, a wątpliwy jest tylko termin tego ustania, zaś na 25-krotną przy nieograniczonym lub ponad 25-letniem trwaniu.

§ 7. Jeżeli przedmiot sporu nie da się oszacować, przyjmuje się wartość dla obliczenia ryczałtu w kwocie od 100 zł do 10.000 zł stosownie do większej lub mniejszej doniosłości sprawy dla stron spór wiodących.

W wypadkach, gdy z roszczeniem, nie dającym się oszacować łączy się roszczenie z niego wynikające, które można według wartości pieniężnej oszacować, wówczas miarodajne jest tylko jedno roszczenie, a mianowicie roszczenie wyższej wartości.

§ 8. W wyrokach ostatecznych, na podstawie których ma być wydane ponowne orzeczenie niższej instancji, może być oznaczenie wartości przedmiotu sporu wraz z orzeczeniem co do kosztów sporu, zastrzeżone temu ponownemu orzeczeniu.

Jeżeli wskutek przekazania sprawy zpowrotem do instancji niższej przeprowadza się w tej samej instancji ponowną rozprawę, to na poczet kosztów ponownej rozprawy i ponownego orzeczenia zalicza się koszty orzeczenia poprzedniego. Podobnie postąpić należy także w przypadku § 100 ustawy o ogólnym zarządzie kraju.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie pruskich Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 27 lutego 1884 r. (Dz. Min. dla zarządu wewn. str. 30) oraz rozporządzenie Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1924 r. w sprawie zastosowania stałej jednostki do kosztów postępowania w administracyjnym postępowaniu spornem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 314).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*